

بررسی تأثیر تاریخ کاشت و نیتروژن بر عملکرد و اجزای عملکرد شوید

قربانعلی رسام، محمود قربانزاده^۱

- اعضاء هیأت علمی آموزشکده کشاورزی شیروان، دانشگاه فردوسی مشهد

شوید یا شیب (*Aneium graveolens*) گیاهی یکساله و علفی متعلق به خانواده چتریان بوده که از میوه‌های آن بعنوان کاهنده چربی خون، پیشگیری و درمان آرتریواسکلروز و کولیکهای صفراوی، رفع سوء هاضمه، ضد نفخ و افزایش شیر استفاده می‌شود به منظور مطالعه تأثیر تاریخ کاشت و نیتروژن بر عملکرد و اجزای عملکرد شوید آزمایشی در مزرعه تحقیقاتی آموزشکده کشاورزی شیروان انجام شد. طرح آماری

مورد استفاده کرت‌های خرد شده در قالب طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی بود. فاکتور اصلی شامل سه تاریخ کاشت (۱۰ فروردین، ۲۵ فروردین و ۹ اردیبهشت) و فاکتور فرعی شامل چهار سطح نیتروژن (صفر، ۸۰، ۴۰ و ۱۲۰ کیلوگرم در هکتار) انتخاب شد. نتایج نشان داد که تاریخ کاشت، سطوح نیتروژن و اثر متقابل آنها بر تمام صفات مورد بررسی به جز وزن هزار دانه تأثیر بسیار معنی داری داشتند. تأخیر در کاشت سبب کاهش معنی دار تعداد چتر در گیاه، تعداد چترک در هر چتر، عملکرد دانه، ارتفاع گیاه، عملکرد بیولوژیک و شاخص برداشت گردید ولی تعداد دانه در هر چترک با تأخیر در کاشت روند افزایشی معنی داری پیدا نمود. بجز تعداد دانه در چترک که با مصرف نیتروژن کاهش پیدا کرد سایر صفات مذکور با کاربرد نیتروژن افزایش معنی داری یافتند. از نظر صفات تعداد چتر در بوته، تعداد چترک در چتر، تعداد دانه در چترک، عملکرد دانه و شاخص برداشت اختلاف معنی داری بین سطح ۸۰ و ۱۲۰ کیلوگرم نیتروژن وجود نداشت. در مجموع بالاترین عملکرد دانه در تاریخ کاشت اول و مصرف ۸۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار حاصل شد.

واژه‌های کلیدی: میوه شوید، تاریخ کاشت، نیتروژن، اجزاء عملکرد